

رهنگی سوور له شیعری کلاسیکی کوردیدا

اللون الاحمر في الشعر الكلاسيكي الكوردي

RENGÊ SOR DI HELBESTÊN KLASÎK ÊN KURDÎ DE RED COLOUR IN KURDISH CLASSICAL POETRY

Koser Omar AHMAD*

Article Type: Research Article // Gotara Lêkolînî

Received // Hatîn: 13/11/2020

Accepted // Pejirandin: 26/11/2020

Published // Weşandin: 30.11.2020

Pages // Rûpel: 109-126.

This work is licensed under the Creative Commons Attribution International License (CC BY 4.0).
<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Citation/Atif: Ahmad, Koser Omar, (2020). رهنگی سوور له شیعری کلاسیکی کوردیدا. *Kurdiname*, no. 3, p. 109-126.

Plagiarism/Întihal: This article has been reviewed by at least two referees and scanned via ithenticate plagiarism website
// *Ev gotar herî kêr ji aliyê 2 hakeman va hatiye nîrxandin û di malpera întihalê ithenticate ra hatiye derbaskirin.*

Kurte

Ev xebat li ser rengê sor di şî'ra klasîk a kurdî radiweste. Ango em di vê lêkolînê de ketine pey bersiva pirsên wek; di şî'ra klasîk a kurdî de rengê sor çî wateyên xwe hene, mebest ji bikaranîna vî rengî çî ye? Kompozizyona reng û bandora wê ya psikolojîkî çî ye? Dîsa dema ku şairekî klasîk rengê sor di şî'ra xwe de bi kar tîne, li pey çî mebestan e? Herwiha ji ber ku xebatên bi vî rengî di kurdî de pir kêr in, bi hurgulî li ser rengan û bi taybet li ser rengê sor li helbestên kurdî de hatiye sekinin. Me ji bo lêkolîna xwe rêbaza wesfî û analîzkirinê bi kar anî. Lêkolîna me bi mînakên ji edebiyata klasîk a kurdî teşe girtîye. Bi vê xebatê em destnîşan dikin ku rengê sor çî tede dike û çî bibîr dixê. Di encamê de daneyên ku bi dest ketine, bi hurgulî hatine nîrxandin û mebesta şairan a bikaranîna rengê sor hatiye destnîşankirin.

Peyvên Sereke: Reng, rengê sor, psîkolojiya rengan, reng di helbest û edebiyata kurdî ya klasîk da

Abstract

The title of this study is (The red color in Kurdish classic poems). This study shows the meanings associated to red color in Kurdish classic poems. The study resorts to both descriptive and explanatory methods. This study is an effort to serve the literature and the readers. Therefore, this study discusses colors, how they are made, psychology of colors and the use of colors by the poets. In addition, both colors and place of colors in Kurdish poetry are important. The study particularly puts a great emphasis on the use and meanings of red color in Kurdish poetry. Finally, the results of this work are shown in points.

Key words: colors, meanings of colors, psychology of colors, colors in Kurdish poetry.

ملخص

هذا البحث تحت عنوان (اللون الاحمر في الشعر الكلاسيكي الكوردي) ، يظهر دلالات اللون الاحمر في الشعر الكوردي الكلاسيكي، معتمدا على المنهج الوصفي الكلاسيكي ، ولان هذا الموضوع لم يدرس في الأدب الكوردي الا قليلا، يهدف هذا البحث الى تعريف دقيق للون خاصة اللون الأحمر كما يهدف الى ملء فراغ في هذا المجال و خدمة الادب والقاري . لذلك في المحتوى يتكلم عن اللون و كيفية تكوينه و سايكولوجية اللون وكيفية استخدامه من قبل الشعراء عن طريق عرض النصوص الشعرية مع اهمية و وجود

*Kovara Kurdinameyê ya Navnetewî / MA in Kurdish Language and Literature, robinven98@gmail.com, Orcid: <http://orcid.org/0000-0001-5495-7623>

اللون في الادب الكوردي ، و بالاخص الاهتمام باللون الاحمر و الأهداف الاستفادة من اللون الاحمر، وفي الختام تم توضيح النتائج على شكل نقاط مع المصادر العلمية التي تم استخدامها .
كلمات مفتاحية: الوان ، دلالات اللون الاحمر، سايكولوجية اللون ، اللون في الشعر والادب.

پوخته

ئەم توێژینەوێهە؛ بە ناوێشانێ: (رەنگی سوور لە شیعری کلاسیکی کوردیدا).
توێژینەوێهە؛ بە نمونەو دەلالەتەکانی رەنگی سوور دەخاتە روو لە شیعری کلاسیکی کوردیدا، توێژینەوێهە؛ پشتی بە رێبازی وەسفی شیکاریی بەستوو و لەبەر ئەو ئەم بابەتە لە ئەدبیاتی شیعری کوردیدا، کەمتر بە باس دەولەمەند کراوە، بۆیە ئامانجی توێژینەوێهە؛ ناساندنی ورد و جوادییانە ی رەنگ و بەتایبەت (رەنگی سوور) بێخاتە تیشکی توێژینەوێهە، زیدەباری وی؛ توێژینەوێهە؛ هەول و ئارمانجیکە کەلینیک پربکاتەو و خزمەت بە ئەدەب و خوێنەرێکات. بۆیە لە ناوەرۆکدا باسی لە رەنگ و سایکۆلۆجی رەنگەکان و شیوازی بەکارهێنانیان کراوە لای شاعیران بە خستەرووی دەقی شیعرییەو. لەگەڵ گرنگی و بوونی رەنگ لە ئەدەبی شیعری کوردی و وردتر گرنگییادەو بە مەبەست و دەلالەتی (رەنگی سوور) و ئەو مەبەستە خواستراوە جیاچیانە ی کە لە رێگە ی رەنگی سوورەو خراونەتە روو. لە کۆتاییشدا بە خال ئەنجامەکان خراونەتە روو و لەگەڵ دانانی زانستییانە ی سەرچاوە بەکارهاتووێهەکان.

وشە کلیییەکان: رەنگەکان، دەلالەکانی رەنگی سوور، سایکۆلۆجی رەنگ، رەنگ لە شیعەر و ئەدەبدا

پێشەکی

رەنگ، کە شەپۆلێکی جولاوێی رووناکییە و چاو هەستی پێدەکات، هەر چاوە جیاوازی رەنگەکان لە رێگە ی تۆر؛ بڕ و سیفەت و رادە ی تیز ی رەنگەکان هەستپێدەکات، رەنگیش بە پنی هەستپێکردنی چاو؛ هێمای جیاچیایان لەسەر دانراوە لە رووی پیکهاتنییەو، دواتر هەریەکە و بە ناویکەو دەر دەبریت: ئەمە سوورە، ئەو سپییە و ئەوی دی سەوز و رەش... بە لەبەرچاوگرتنی ناوێشانێ توێژینەوێهە، کار لەسەر مەبەست و دەلالەتەکاتی رەنگ و رەنگی سوور دەکات لە شیعری کلاسیکی کوردیدا، لەم ئەدەبیاتەدا؛ چەندین جار ئاماژە بە رەنگەکان و بەتایبەت رەنگی سوور کراوە، گەرچی خەلک سوور هەر بەرەنگی ئاسایی دەبینن، بەلام شاعیرانی کلاسیک ئەم واتا بنچینەییەیان گۆرپۆه بۆ واتا و دەلالەتی نامۆ و (سوور)یان بۆ گەلیک مەبەست و خواستنی تری وەک (فرمیسک، خوین، شەر، تۆرەیی، خۆشەوێستی، جەنگ، خەنە، گۆل، لیو، گەرمی، شایی، جەختکردنەو...) بەکارهێناوە، بۆیە لە ناوەرۆکدا، ئەم مەبەستە جیاچیانە لەگەڵ نمونە ی شیعری کلاسیکی خراونەتە روو، ئەمانە و چەند دەلالەتی رەنگی لە چوارچێوە ی سایکۆلۆجی تاک(شاعیر)دا خراونەتە روو و توێژینەوێهە.

هۆی هەلبژاردن و گرنگی توێژینەوێهە

ئەدەبیاتی شیعری و وەسفی و شیکردنەوێهەکانی شیعری کلاسیکی، زۆریان لەسەر وتراوە، بەلام باسکردنی رەنگەکان و بەتایبەتی یەک رەنگی وەک سوور، چەندی لەسەر نوسراپی، ئەو پیمانواپە کە هەر کەم خراوەتە بەر باس، هەر وەها لەبەر ئەوێ ئەو باسانەیشی کە کراون لەسەر رەنگ، بە سادەیی بەلای رەنگی سووردا رۆشتوون، یان بەگشتیی و لەگەڵ رەنگەکانی تردا باسی لیو کراوە، بۆیە ئامانجی توێژینەوێهە؛ ئەوێهە کە بە شیوێ تاییەت و وردتر باس لە دەلالەتەکانی رەنگی

سوور و خستنه پرووی ئەم ڕهنگه له شیعری کلاسیکییدا له گهڵ ئەو مەبەسته جیاجیا یانه بکات که له بری ڕهنگی سوور به کارهاتوون.

ئامانجی توێژینهوهکه

توێژینهوهکه ئامانجیهتی، که خواستی به کارهیتانی ڕهنگی سوور، دهلالهت، مەبەست و واتاکانی ڕهنگی سوور له شیعری کلاسیکی کوردییدا بخاته ڕوو، به گشتی ئامانجیهتی؛ لایه نێکی نه بینراو، یان که مبینراوی توێژینهوهی له سەر ڕهنگ و ڕهنگی سوور بخاته بهرباس و ههول و خواستیکه که لینیکی له ئەدهب پربکاتهوه.

که رهسته و سنور و میتۆدی توێژینهوهکه

پیناسه و باسکردن له سەر ئەدهب و ئەدهبی شیعری، فراوانه و زۆری له سەر نوسراوه، بۆیه کاتیک به شیکاری ئەم ئەدهبه دهکهوێته بهر تیشکی توێژینهوه، پێویسته سنوریک بۆ باسهکهی دابنریت، بۆیه له توێژینهوهکه، له نێو ڕهنگهکاندا تهنها به وردی باس له ڕهنگی سوور و له نێو شیعری کوردی تهنها نمونهکانی شیعری کلاسیکی کوردی وەرگیراون. که ئەمانهیش له چوارچێوهی ڕیباژیکی وهسفی شیکاریی خراونهته بهرباس و جگه له ڕهنگی سوور، شیعری شاعیرانی کلاسیکی، له (نالی)یهوه تا نیوهی یهکهمی سهدهی بیستم، دهقه شیعرهکانیان کراون به که رهستهی توێژینهوهکه. گه رچی له شیعری کوردی به کۆن و نوێوه، گه لیک دهلالهتی جیا جیا ههیه له بارهی ڕهنگهکانهوه، بهلام له بهرئهوهی ناوهڕۆکهکه زۆر فراوان نه بێت، توێژینهوهکه تهنها شیعری کۆن (کلاسیکی) ههلبژاردوووه و له نێوهندهشدا، واته له نێو دهقه کلاسیکیهکان، دهقی چهند شاعیریکی وەرگرتوووه، چونکه به گه ران و وردبوونهوه ئەوه بۆ توێژینهوهکه دهکرهوتوووه که ئەو مەبەست و دهلالهتانهی که له لای ئەم چهند شاعیره ههیه (که توێژینهوهکه به کاریهیتان) به گشتی لای ئەوانی تریش ههه بهوشیوهیهن، بۆیه ڕیبهندی و سهردهم و خستهی بۆیان دیاری نه کردوووه، چونکه پێش شیعره کلاسیکیهکان، ئامانجی توێژینهوهکه دهرخستنی دهلالهت و بههای ڕهنگه له نێو دهقهکاندا وهک له ژمارهی شاعیران و شیعرهکانیان.

پیکهاتهی توێژینهوهکه

توێژینهوهکه، که به ناو نیشانی (ڕهنگی سوور له شیعری کلاسیکی کوردییدا)، جگه له پێشهکیی باس، که وهک سهرتا و دهستییکه بۆ توێژینهوهکه، له ناوهڕۆکدا؛ باس له چه مک و دهلالهتهکانی ڕهنگهکان و شیوازی دروستبوون و گرنگیان کراوه، له گهڵ ئەوهشدا، تیشکی خستوووته سەر سایکۆلۆجی ڕهنگهکان له سەر شاعیران و ههروهک باسیشی له گرنگی ڕهنگ کردوووه له ئەدهبیاتی شیعری کوردیدا، به له بهرچا و گرتنی ناو نیشانی توێژینهوهکه، به وردی باسی له مەبەست و دهلالهتهکانی ڕهنگی سوور و به کارهیتانی ئەم ڕهنگه کردوووه له شیعری کلاسیکی کوردییدا، که چۆن ئەم ڕهنگه

هه‌رجاره و بۆ مه‌به‌ستیکی شیعریی جیا له واتای بنجی وشه‌که (سوور) خۆی به‌کارهاتوون له نیو ده‌قه کلاسیکیه‌کاندا.

مه‌به‌ست و ده‌لاله‌تی ڕه‌نگ، چه‌مگ و پیناسه

"ڕه‌نگ: که له تیشکی سپییه‌وه دروسته‌بیت؛ به‌چهند شه‌پۆلیکی درێژ و جیاواز ده‌رده‌که‌ون و درێژی شه‌پۆله جیاوازه‌کان وا له ئێمه ده‌که‌ن که بتوانین ڕه‌نگ جیاواز ببینین" (سهیلا و منصور، 1392: 124)، ڕه‌نگ: له زمانی عه‌ره‌بیدا (اللون) و له زمانی ئیگیلیزیدا (color) ی پیده‌وتریت، وشه‌ی ڕه‌نگ له‌لایه‌ن سروشتناسانه‌وه به‌کارهاتووه، "ڕه‌نگ توخمیکی دیاری گه‌ردونیه‌ی و وه‌ک پیکهاته‌یه‌کی تایبه‌تی له جوانی له ژیا‌ماندا پۆلی دیار و به‌رچاوی هه‌یه به‌هۆی پرووناکییه‌وه له‌م دونیا‌یه‌دا دروست ده‌بیت" (اله‌لالی، 2019: 1)، تا گه‌شتووه به‌هونه‌رمه‌ندا و به‌هویان پیداو، واتای ئه‌م چه‌مکه: شه‌پۆلیکی جولاو‌ه‌یی پرووناکییه‌ی و چاوه‌هه‌ستی پیده‌کات، هه‌ر چاوه‌جیاوازی ڕه‌نگه‌کان له ڕیگه‌ی تۆر؛ بر و سیف‌ه‌ت و ڕاده‌ی تیژی ڕه‌نگه‌کان هه‌ستپیده‌کات، ڕه‌نگیش به‌پێی هه‌ستپیکردنی چاوه‌هه‌میای جیا‌جیا‌یان له‌سه‌ر دانراوه له‌رووی پیکهاتنییه‌وه، دواتر هه‌ریه‌که و به‌ناویکه‌وه دهر ده‌بیت: ئه‌مه سووره، ئه‌وه سپییه و ئه‌وی دی سه‌وز و ڕه‌ش... بۆیه ڕه‌نگ: "به‌یه‌کی له‌بواره واتایه‌کانی زمان دانه‌نری، وه‌ک گروپیکی وشه، په‌یوه‌ندییه‌ واتایه‌کانیان دهر ئه‌که‌وێت" (جه‌باری، 2016: 112) یان: "ژیان خۆی ده‌لاله‌ته بۆ ڕه‌نگ، له‌به‌ر ئه‌وه ڕه‌نگه‌کان ژیان وینا ده‌که‌ن، به‌ویناکردنیشیان ژیان نه‌خشین ده‌که‌ن" (عزیز و محمد، 2019: 113) یانیش: ڕه‌نگ "یه‌که‌مین که‌ره‌سته‌یی زمانیه، که ئه‌وانه‌ی ده‌وره‌یانداوین، پیدیه‌دوین، ئه‌مه‌یش خۆی له‌وکارانه ده‌بینیتوه که پۆژانه‌ پێویستمانن" (ره‌ئووف، 2017: 457)، به‌م خویندنه‌وه‌ی ئه‌م پیناسانه‌ی سه‌ره‌وه، ده‌گه‌ین به‌وه‌ی، ڕه‌نگ: جگه له‌روانکه‌ فیزیکیه‌که‌ی، ڕاسته‌خۆ په‌یوه‌ندی به‌چاوی مرۆف و چالاکیه‌کانی ناخی مرۆف و کاردانه‌وه ژیا‌نییه‌کانیه‌وه هه‌یه، چۆن تیشه‌که‌کان له‌سپیتییه‌وه ده‌لاله‌ت له‌ ڕه‌نگه‌کانی (سوور، سپی، ڕه‌ش، شین، سه‌وز...) ده‌که‌ن، ئه‌وا‌یش کاروکرده‌کانی مرۆف، له: (خۆشیی و ناخۆشی، خه‌م و ئازار، جوانی و ناشرینی، درووی و نزیک‌ی یاران، عه‌شقی ئیلاهی... دروستکه‌ری ڕه‌نگه‌ی جودا و ده‌لاله‌ت و واتای جودان بۆ ڕه‌گه‌کان.

ڕه‌نگه‌کان، له سروشتدا؛ له‌و کاته‌وه‌ی ته‌نها پرووناکیین و تا ده‌بته ڕه‌نگی ته‌واو، سیف‌ه‌ت و تیژی و پله و ڕاده‌ییان هه‌یه، له‌خواره‌وه به‌کورتی له‌م بو‌عه‌ده‌وه تیشکیان ده‌خه‌ینه‌سه‌ر:

1- سیف‌ه‌تی ڕه‌نگه‌کان: ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌ی که هه‌ر ڕه‌نگ له‌یه‌کیتی تر جیا‌ده‌کاته‌وه و ناو و ڕوا‌له‌تی خۆی هه‌یه، که واده‌کات بلین ئه‌م ڕه‌نگه‌ له‌وی دی جیا‌وازه، وه‌ک: ڕه‌نگی سوور و پرته‌قالی و شین و ئه‌رخه‌وانی و... بۆ نمونه که ڕه‌نگی پرته‌قالی ده‌بینی، ئه‌وه دهرئه‌نجامی تیکه‌لکردنی ماتریالی سوور و زه‌رده، بۆیه ڕه‌نگه‌کان هاوچه‌شن خاوه‌ن سیف‌ه‌تی خۆیان و به‌سیف‌ه‌ته زه‌ردویی و سه‌وز هه‌لگه‌ران و سووربوونه‌وه‌یه‌وه ده‌ناسرینه‌وه.

2- **تیزی رهنه‌کان:** کاتیک ده‌لین ئەم رهنه‌گه کال یان تاریکه یان توخه، ئەمه راده‌ی رهنه‌گه‌که دهرده‌خات، واته چه‌نده له سپیتی و ره‌شیه‌وه نزیك و دووهره، ئەم ره‌ش بیهن و سپیتییه، راده‌ی دووری و نزیکیمان له رهنه‌گه‌کانه‌وه دیاریده‌کات، هه‌تا دووربین رهنه‌گه‌کان مه‌یله‌و تاریکتر ده‌بینین و چاوی دیاریکردنی رهنه‌گه‌کان تیکه‌ل ده‌کات نزیکترین روونتر.

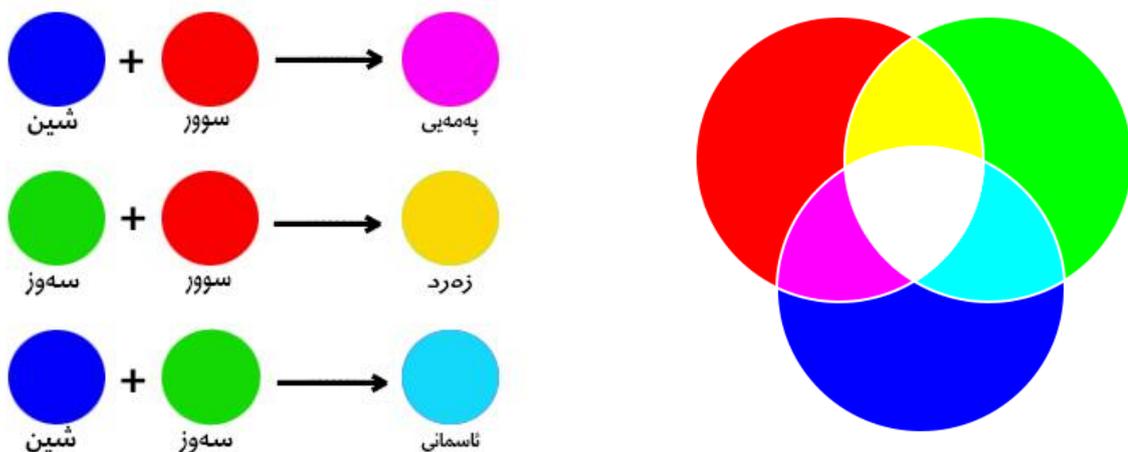
3- **پله‌ی رهنه‌گ:** ئەو تاییه‌تمه‌ندییه‌یه که راده‌ی چری و روونی رهنه‌گ و پاکی رهنه‌گ، دیاریده‌کات، رهنه‌گه‌کان هه‌ندیکیان پاک و روون و هه‌ندیکی تریان تاریک و تیکه‌ل، ئەم پله به‌ندییه، ئەنجامی لێدان و کاریگه‌ری رووناکییه له‌سه‌ر رهنه‌گ، که واده‌کات پله‌ی رهنه‌گه‌کان دهره‌که‌ون به کالی یان توخی بۆ هه‌ر رهنه‌گیک.

هه‌موو ئەمانه دهرئه‌نجامی جوولانی راده‌ی رووناکیی سروشته و بۆیه "رهنه‌گ به هه‌موو جوور و سیماکانییه‌وه، که سه‌رچاوه‌که‌ی سروشت و سه‌رچاوه‌کانییه‌تی، هه‌میشه له دیده و بینینی مرۆفدا خوی ده‌نوینیت" (جه‌باری)، (2016: 114)، که دوا جار ده‌چیته سه‌ر کارو کرده و لیکه‌وته‌ی زمانی مرۆف و له‌و رووه‌یشه‌وه رهنه‌گ ده‌بیته په‌یامیکی زمانی و واتایی و ده‌لاله‌تی جیا‌جیای واتایی ده‌دات، بۆیه گونجاوه بلێین: رهنه‌گ؛ په‌کیکه له هۆیه‌کانی گه‌یاندنی په‌یام له نیوان مرۆقه‌کان، هه‌روه‌ها هۆیه‌که بۆ ئاشنا‌بوون و نزیک‌بوونه‌وه‌ی تاکه‌کان په‌کتری و ده‌بیته مایه‌ی پیکه‌وه ژیان له‌گه‌ل په‌کتریدا" (عزیز و محمد، 2019: 116).

رهنه‌گه‌کان له سروشتدا، جگه له‌و شیوه‌یه‌ی که چاو دیاریده‌کات هه‌ریه‌که‌یان له ناخدا، له کۆمه‌لگه‌کاندا، هه‌لگری په‌یام و مه‌به‌ست واتایه‌کی جیا‌وازن، له رهنه‌گه‌کاندا، رهنه‌گه سه‌ره‌کییه‌کان که بریتین له (سه‌وز، سه‌وز، شین) جگه له‌وه‌ی هه‌ریه‌که‌یان به پێی بۆچوون لێروانیی کۆمه‌لگه‌کان، هه‌لگری واتا و په‌یامیکن، هه‌روه‌ها لیک نزیک‌بوون و پیکه‌بوونیان به‌یه‌کتری، رهنه‌گی نوێ دروست ده‌کهن، بۆنمونه:

- رهنه‌گی شین و سه‌وز: رهنه‌گی په‌مه‌یی لێ دروسته‌بیته.
- رهنه‌گی سه‌وز و سه‌وز: رهنه‌گی زه‌ردی لێ دروسته‌بیته.
- رهنه‌گی سه‌وز و شین: رهنه‌گی ئاسمانی لێ دروسته‌بیته.

هه‌روه‌ک له دوو وینه‌که‌ی خواره‌وه‌یشدا روونکراوه‌ته‌وه:

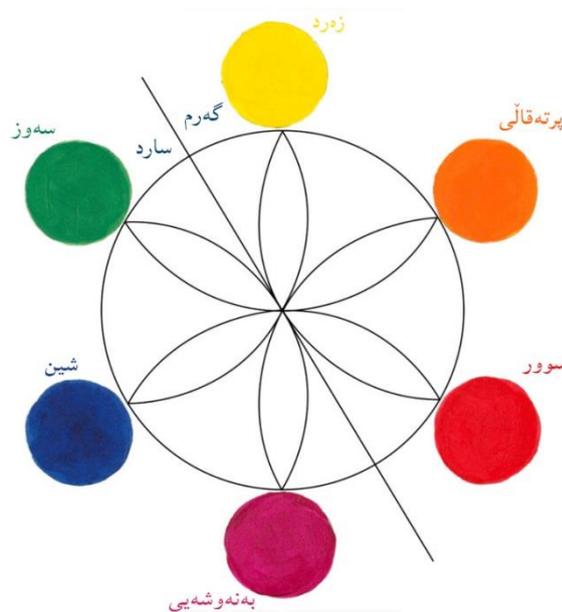

له نیو ئەم ڕەنگە دروستبووانەدا، زانایان دوو گرووپ، یان دوو جۆری سارد و گەرمیی ڕەنگیان دیاریکردووە:

1- ڕەنگی گەرم: "هەستیکی گەرم دەبەخشن، بۆیە پێیان دەگوتریت ڕەنگی گەرم، ئەم ڕەنگە بە کۆمەڵەیهکی ڕەنگی دیارکراون، که کۆمەڵە ی ڕەنگی گەرمی: (زەرد- پرتەقالی- سوور) له خۆ دەگریت، ههروهها به کاریگه‌ریی دهرونیان کاردهکه‌نه‌سه‌ر یادگه‌ی مرۆف و یاد ی ڕەنگه‌کانی ئاگر و خۆر و خۆین سه‌رچاوه‌ی گه‌رمی دیننه‌ به‌ر ئاوه‌ز" (ایمان، 2020: 77)، که ئەمانه ڕەنگی پایز و خۆرئاواو بوون و خۆره‌لاتن و ئاگر و... به‌گشتیی ئاماژەن بۆ چالاکی و هه‌ست و سۆز، که ڕەنگی سوور و زەرد، سه‌ره‌کیین و له ئەنجامی ماتریالی ئەم دووانه؛ ڕەنگی پرتەقالی دیتە بوون، که زیاتر وه‌رزی هاوین و کاته گه‌رمه‌کانی پۆژ به‌لای ئەم ڕەنگانه‌دا ده‌شکینه‌وه.

2- ڕەنگی سارد: هەستیکی قوڵی ساردیی دەبەخشنه به‌ر ئاوه‌زی مرۆف بۆیه به ڕەنگه سارده‌کان ناوزه‌دن "ڕەنگه سارده‌کانیش، کۆمه‌لیک ڕەنگی وه‌ک: (شین- سه‌وز - یان مه‌یله‌وشینی یان وه‌نه‌وشه‌یی و مه‌یله‌و وه‌نه‌وشه‌یی)، له خۆ ده‌گریت، ئەم ڕەنگانه‌ له‌گه‌ل ڕەنگی ئاسمان و ئاودا ده‌گونجین و ساردیی دیننه‌ به‌ر ئاوه‌ و شعوری مرۆف" (ایمان، 2020: 77)

و ئەو ڕەنگانه‌ی له‌م گرووپه‌وه‌ نزیکن؛ شیوه‌ی سروشتی شاخ و گژوگیا و ئاسمانی شین... دهنوینن، ئەم ڕەنگه‌ له‌ وه‌رزی به‌هاری و زستان و شه‌واندا زیاتر دهرده‌که‌وین. له‌ کاری وینه‌گرییدا ئەم ڕەنگانه‌ ده‌بنه‌ هاوسه‌نگی وینه‌یی (white balance)، که ڕەنگی زەرد و سوور و هاوشیوه‌کانیان، ده‌بنه‌ ڕەنگی گەرم و ڕەنگی شین و سه‌وز و هاوشیوه‌کانی، دۆخ و ڕەنگی ساردی ناو وینه‌کانن. ڕوونکردنه‌وه‌ی زیاتر له‌ وینه‌ی خواره‌وه‌یه:

واتای پهنگه‌کان

پهنگه‌کان، هەر یه‌که و به‌پیی لئ تیگه‌یشتن له زه‌ینی مرۆڤدا، هه‌لگری په‌یام و واتای تایبه‌تن، واتای جیاواز و هه‌ندیكجار هاومانان، که‌ر یه‌کیان به‌شيوه‌یه‌ک هه‌ستی مرۆڤ ده‌روژینن، هه‌ندیكجار په‌نگی، له‌یه‌ک کاتدا واتای باش و خراپ، یان واتای گه‌شی و تو‌ره‌یی ده‌دات، وه‌ک په‌نگی سوور، یان زه‌رد به‌ واتای نه‌خۆشی و هه‌م واتای پایزی جوان دیت... "په‌نگ وه‌ک ژینده‌ریکی مه‌عریفی؛ له‌ سه‌رده‌می مۆدیرندا تیکه‌لبوونی شیعی‌ری له‌گه‌ل په‌نگه‌کان، توخمیکی مه‌عریفی زیادکردوه‌ که‌ له‌ قوتابخانه‌ مۆرفۆلۆژییه‌کانی هاوچه‌رخ‌ی هونه‌ری وینه‌کیشاندا نوینه‌رایه‌تی ده‌کریت، وه‌ک واقع و نه‌ینی، زانستخوازن و قوتابخانه‌ ته‌کنیکیه‌کانی تر که‌ بنه‌ما و چه‌مکه‌کان و مه‌نه‌ه‌جانه‌کی خۆیان له‌م سه‌رده‌مه‌ دامه‌زاندوه‌ و جی بایه‌خبووه، له‌سه‌ر بنه‌مای فه‌لسه‌فه‌ و ئەزموونه‌ مه‌عریفییه‌ که‌ له‌که‌بووه‌کان، له‌ فه‌لسه‌فه‌ی کاره‌کانیاندا تیکه‌ل کراون" (محمد، 2006: 34). به‌رمه‌بنای ئەمه‌ و له‌به‌ر ئەوه‌ی په‌نگه‌کانی سروشت زۆرن، به‌لام له‌به‌ر ناو‌نیشان و سنوری باسه‌که‌مان، له‌ نیو په‌نگه‌ باوه‌کانی: (سه‌وز سوور، سپی، په‌ش، پرته‌قالی، زه‌رد، شین)، ته‌نها په‌نگی (سوور) ده‌خه‌ینه‌ به‌رباس:

په‌نگی سوور: سوور، زۆری له‌سه‌ر و تراوه، "له‌ نیو زۆربه‌ی میله‌تاندا به‌ واتای شو‌ر و به‌رخودان و شه‌هید بوون ئەناسریت" (جه‌باری، 2016: 116) په‌نگی هیز و هه‌ست و سو‌زه، توانای سه‌رکردایه‌تیکردنی هه‌یه‌ و سه‌ر توپی په‌نگه‌ گه‌رمه‌کانه‌ و تواناو وزه‌ ده‌به‌خشیت، به‌ کالی، واتای وروژاندن و وزه‌ ده‌دات و کاتیک به‌ره‌و قاوایی بوون ده‌چیت هه‌ستیکی گه‌رمی به‌هیز ده‌به‌خشیت. له‌ که‌لتوری ولاتیکی وه‌ک (چین)دا، نیشانه‌ی شادییه‌ و له‌ ئاهه‌نگه‌کاندا به‌کاردیت وه‌ک به‌لگه‌ی سه‌رکه‌وتن، به‌لام له‌ ئەفریقا یشانه‌ی مردنه‌، به‌لام له‌ ژاپۆن به‌ واتای تو‌ره‌یی و مه‌ترسی دیت، په‌نگی سوور: په‌نگی گه‌رمه‌، بۆیه‌ په‌نگی سه‌رنجراکیشه‌ که‌ تایبه‌تمه‌ندی جنسی هه‌یه، "هه‌روه‌ها وه‌ک ده‌لاله‌ت به‌ستراوه‌ته‌وه‌ به‌ توندوتیژی، په‌نگی گوزارشت له‌ ناگر و خوین توندوتیژی ده‌کات" (امین، 2008: 614). کاریگه‌ری فیسۆلۆژی هه‌یه‌ له‌ زانستی پزیشکیدا ده‌بیته‌ هۆی هه‌ئاوسان(التهاب)، وه‌ یارمه‌تیده‌ر و نیشانه‌یه‌ بۆ تو‌ره‌بوون ته‌نانه‌ت له‌ دیمه‌نه‌ شانوویه‌کاندا؛ گوزارشت له‌ تو‌ره‌یی و رق و کوشتن ده‌کات" (جابر، الجزء (2): 611)، سوور: یه‌که‌م په‌نگه‌ که‌ مرۆڤ له‌ سارشتدا ناسیویه‌تی، هه‌روه‌ها چه‌ند په‌نگی تر له‌ سروشتدا، ده‌ لاله‌ت له‌ په‌نگی سوور ده‌که‌ن، وه‌ک: تیشک و دروشانه‌وه‌یی خۆر، تیشکی ناگر، گه‌رمی.. ئەمانه‌ به‌ رووناکی و شه‌پۆلی گه‌رمی په‌نگی سوور ده‌ناسرین..

په‌نگه‌کان و کاریگه‌رییان له‌سه‌ر سایکۆلۆژی شاعیر

په‌نگ وه‌ک کاریگه‌ریی که‌ "به‌وزه‌یه‌کی سوک ناسراوه‌ که‌ ده‌چیته‌ ناو جه‌سته‌وه‌ و خانه‌کانی میتشک ئاگادار ده‌کاته‌وه، ئەویش ده‌بیته‌ هۆی ده‌ردانی هه‌ندیک هۆرمۆن، که‌ کۆمه‌لیک له‌ پرۆسه‌ فیسۆلۆژییه‌کان به‌ره‌م ده‌هینن و به‌م شیوه‌یه‌ راسته‌وخۆ کۆنترۆلی به‌سه‌ر بیرکردنه‌وه‌ و میزاج و هه‌لسوکه‌وتماندا ده‌که‌ن" (ایمان، 2020: 73). ئەمه‌ ئەو کاریگه‌رییه‌ فیسۆلۆجیانه‌یه‌ که‌ به‌هۆی تو‌ری نه‌خۆشیی و خۆشییه‌وه‌ دروستده‌بیت، جا چ به‌هۆی په‌نگی په‌نگاو ره‌نگه‌وه‌ بیت یان تیشکی رووناکی په‌نگاو ره‌نگ، بۆیه‌ مرۆڤ، بی‌ویستی خۆی، بی‌ئوه‌ی دیاری کردبیت، په‌نگه‌کان کاریگه‌رییان له‌سه‌ری ده‌بیت، ئەم په‌نگانه‌و به‌تیا به‌تی تیژی په‌نگی سوور؛ له‌گه‌ل ده‌رونییدا کارلیکه‌که‌ن، ریکه‌که‌ون بۆ هه‌ندیکی دلکراوه‌ بیت و هه‌ندیکی تری داخراو،

هەر ئەمەیش وادەکان ڕەنگیک زالتەر بێت بەسەر ڕەنگیک تر لای مەرۆف، ڕەنگەکان؛ لە زۆر کاتدا وەک چارەسەری دەروونی بەکار دێن، بۆ نمونە؛ " ڕەنگی ڕەش: ڕەنگی خەم و حوزن و نا ئومیدییه، عەرەبەکان بە ڕەنگی ترس و ڕەش و ڕوتیان داناوه، لای کوردیش هەروا، پێچەوانەی ڕەنگی سپییه و بەهۆی لە دەستدانی ڕووناکی یا هەلمژینی ڕەنگی ترهوه دروسته بێت، لە زۆر بەی بۆچوون و حالهتهکاندا ئەم ڕەنگه بۆ خەم و ڕەشبینی وەرگیراوه هەروەک هێمایه بۆ تاوان و لە دەستچوون" (سلیمان، 2016: 170-171)، لە بیر و هزری شاعیرانیش هەر ئاماژەن بە خەم و خەفەت و هەروەک ڕەنگی زەردیش بۆ گرژی و سپی بۆ ئارامی و ئاشتی دەروونی، ئەمانه و ڕەنگەکانی تر هەر یەکە و دەلالهتیکی بۆ تیروانین هەیه و ئەم هەسته ڕەنگییه بۆ چارەسەر له وینە کیشان و ڕەنگکردندا وینا دەکریت.

زۆر جار ئەم کاریگەرییه (ڕەنگی سوور)، لە کۆمه‌لگەدا و لای تاکه‌کانی، زروف و بارودۆخی: سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، هونەری... دەیهینیتە بوون، لای نەتەوه و تاکی کورد، لەبەر ئەوهی به درێژایی میژوو، له ژیر ستهم و غەدری دوژمنان بووه، بۆیه ڕەنگی سوور زاله و جگه له واتا بنچیهییه‌که‌ی، به واتای: جەنگ، شۆرش، به‌خودان، شه‌هیدی، خونچه و گول وەک نیشانه‌ی پشکوتن، شای و شهرم... هاتوو، ئەکریت ئەم کاریگەرییه به پنی تەمەنیش بگۆریت، واتە ماوه‌ی تەمەنی گەنجی و شادی، زیاتر ڕەنگه گەرمه‌کانی وەک (سور و زەرد) زیاتر به‌کار دیت لای تاک و تەمەنی گەوره و بوون و به‌ره‌و پیری، ڕەنگه سارده‌کانی وەک (سەوز و شین) زیاتر جیی بایه‌خن، که دواجار بابه‌خدا نه‌کەیش وەک کاریگەری له‌سەر دەروونی تاکه دیتە بوون و ڕەنگاله‌ییه‌ک به ژیا نی که‌سه دەدات، که واده‌کات" به‌کاره‌یانی هەر ڕەنگیک لای هەر تاکیک باری دەروونییه‌که‌ی و ئەو ژینگه‌یه‌ی تیدا ده‌ژیت، دەری بخات.

بۆیه ده‌کریت ڕەنگی سووریش په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌وی به باری دەروونی شاعیرانه‌وه هه‌بیت و دۆخی هەر تاکیک له باره جیا جیاکان ڕوون ده‌کاته‌وه" (عزیز و محمد ، 2019: 117)، له ناو کۆمه‌لگه‌یشدا، ئەدیبان و شاعیران هەن، ئەمانیش راسته‌وخۆ ده‌که‌ونه به‌ر کاریگەری باری دەروونی ڕەنگه‌کان، ڕوانینی شاعیران بۆ ژیان، جودا تره له هەر تاکیکی تری نیو کۆمه‌لگه، ئەمان مەرۆف گه‌لیکی به هه‌ست و دلناسکی وشەن و هه‌موو دیمه‌نیک به تیکه‌لی ده‌ربیری خه‌یالیکی ده‌بینن و کاروچالاکی و کرده‌کانی ژیان زووتر کاریبان تیده‌کات، ئەم چالاکییه، به‌ریگه‌ی میشکه‌وه ده‌کات ناخ و له ڕیگه‌ی په‌نجه‌وه به وینە‌ی شیعری ده‌رژیته سه‌ر کاغه‌ن.

بۆیه ده‌کریت له نیو ڕەنگه‌کان و کاریگەرییان، ڕەنگی سووریش، بابه‌ت گه‌لیک له شیوه‌ی وینە، لای شاعیرانی کورد به تاییه‌تی کلاسیکی، بوروژین، ئەم ڕەنگه‌یش چه‌ندین بابه‌ت و ده‌لاله‌تی جیا جیا له نیو ده‌قه‌کان ببه‌خشیت. چونکه، ڕەنگی سوور، چۆن کاروکرده‌کان و ژینگه‌ی شاعیر(له شیعردا)، له ڕیگه‌ی وشه‌کانه‌وه شتی باو و ئاسایی ده‌گۆریت بۆ شتی ناباو و نا ئاسایی له ڕیگه‌ی وشه‌وه، ده‌لاله‌ته‌کانی ڕەنگی سووریش، هه‌مان کار له وینە‌ی شیعری شاعیراندا ده‌که‌ن.

ڕەنگ له ئەده‌بی شیعرییدا

" ڕەنگ هه‌یشه توخمیکی زیندووی چیرۆکی شیعره‌که‌یه، له‌بەر ئەوه‌ی ره‌گه‌زیکي دیاری پیکهاتنی دیمه‌نی شیعرییه به بوونیکي فیزیکییه‌وه وینه ڕۆحیه‌که به‌رجه‌سته ده‌کات و زمانی نویسنه‌که‌یش ده‌کات به ئالایه‌ک بۆ سه‌رکه‌وتن" (محمد، 2006: 33) به‌م شیوه‌یه ڕەنگ نیشانه‌ی هه‌لگری تاییه‌تمه‌ندی ئەو وینه‌یه بوونیه‌یه که به شیوه‌یه‌کی مانادار له پیکهاته‌ی دال و مه‌لولدا پیوه‌ی لکیندراوه، که دواجار ده‌مانگه‌یه‌نیت به‌وه‌ی که ڕەنگ:

به دهنگ و جوله به شداری دهکات له تیکه لکردنی دیمه‌نی شیعریدا، بۆیه "وینه و وینه‌کیشان و به‌کارهینانی دهنگ لای شاعیرانی کورد، به‌تایبه‌تی له‌سه‌رده‌ی نۆزده‌یه‌م و پیشتریشدا هونه‌ریکی باو و نه‌ناسراو بووه، ئەوکاته‌یش ئەگەر هه‌ندیک زانیای له‌و باره‌یه‌وه هه‌بوو، ئەوا به‌ شیعر نوسیویانه" (عمر کاکێ، 2018: 25)، چونکه هه‌ر هینده ئاو‌هزیان بۆی هه‌بووه گه‌رچی که‌میش نییه ئەو درک پیکردن و به‌کارهینانه.

دهنگ؛ وهک ئایکۆن و هیمایه‌کی ئەده‌بییه، شاعیران؛ له‌ زۆریک له‌ ده‌قه ده‌شیعرییه‌کانیان، ده‌نگیان وهک ده‌مزه‌ به‌کارهیناوه، هه‌ندیک جار راسته‌وخۆ و هه‌ندیک‌جاری تر نا راسته‌وخۆ به‌کارهیناوه، بۆ نمونه؛ (خه‌نه‌)یان وهک ده‌مزه‌ به‌ واتای ده‌نگی سوور به‌کارهیناوه، هه‌ندیک‌جاری تر؛ سووربوونه‌وه‌ییان وهک ده‌مزه‌ به‌کارهیناوه، یاخود ده‌ش وهک ده‌مزه‌ بۆ پرچی یار و سپی وهک پیربوون... ده‌نگ و هیمایه‌ ئایکۆنیکی ئەده‌بییه، سیمایه‌کی دیاری هیمایی و ناروونی و نه‌بوونی روونی و راسته‌وخۆییه، واته له‌ زمانی ده‌مزه‌ی و مانا و مه‌به‌ست و رواله‌ت و رووی وشه‌دا نییه، به‌لکو چه‌مکیکه له‌ ده‌روه‌ی رواله‌ته.

هیمایه و کۆد له‌ ئەده‌بدا؛ "یه‌کێک له‌ سیمایه‌کانی شاعیرانی نوێ که له‌ شیعری کۆن جیای ده‌کاته‌وه، به‌کارهینانی خه‌یال و ئەفسانه‌یه، له‌ شیعری شاعیرانی هاوچه‌رخدا، بۆیه شاعیران له‌ لایه‌ک ئاماده‌بوونی کارا و کاریگه‌ری ده‌نگه‌کان وهک ده‌مزه و کۆد ده‌بینین و له‌ لایه‌که‌ی دیکه‌ش فره‌جۆری له‌ دایکبوونیان و فراوانبوونی وینه و هونه‌ره" (سیاوشی و چینگه‌ر، شماره‌ (37) به‌هار 1395: 82)، که‌ وا ده‌کات له‌ شاعیر بیری به‌هه‌تیه‌ بکات و وینه‌ی ده‌نگه‌یه‌ی خه‌یالی ناوازه‌ به‌ره‌مه‌به‌یته‌ت. هه‌روه‌ها ده‌نگ له‌ ئەده‌به‌دا، یه‌کێکه له‌ فاکته‌ره‌کانی گواسته‌وه‌ی بیری شاعیر بۆسه‌ر کاغه‌ز، که‌ ئەم ده‌ربرینه، له‌ گه‌ل ده‌قی کۆن (کلاسیکی)یش یه‌کده‌گرته‌وه، چونکه ده‌لاله‌ته‌کانی ده‌نگ له‌ کۆن و نویدا، گۆرانگاری و اتاییان به‌ سه‌رده‌ نه‌هاتوه، بۆ نمونه؛ له‌ کۆن و نویدا، ده‌نگی سوور، هه‌ر به‌ واتای هه‌زو و خۆشه‌ویستی و ده‌نگی خۆین و هه‌ستی و روژاندن و... هاتوه، ئەم مامه‌له‌کردنه، په‌یوه‌سته‌ کاردانه‌وه‌ی لایه‌نی سایکۆلۆجی شاعیر، وهک له‌وه‌ی له‌ چوارچۆیه‌ی فۆرم و ناوه‌پۆکا په‌یوه‌ندی به‌ سه‌رده‌می کۆن و نوێ هه‌یه‌ت. لێره‌یشدا شیعر: "وهک جوانییه‌ک؛ خۆی له‌ خۆیدا وینه وهک وه‌سپه‌یه‌ک بۆ په‌یوه‌ندیکردن به‌ چالاکی و داهه‌ینه‌کانی ده‌ورو، ئەم وینه‌یه‌ش به‌نده به‌ ده‌نگ و هه‌یله‌کی گه‌یه‌نه‌ره بۆ ده‌ربرینی خۆشه‌ویستی، رق، خه‌م، شادی، سه‌رما، گرژی، بیده‌نگی و... (الهالی، 2019: 2)" بۆیه ده‌نگه‌کان کاریگه‌ری گه‌وره‌یان هه‌یه له‌سه‌ر پۆحه‌کان، ئەم کارکردنه سه‌ره له‌ که‌سه‌یه‌که‌وه بۆ که‌سه‌یه‌کی تر بر و راده‌ی به‌کارهینانی جیاوازه و به‌هه‌مان لای تاک و هه‌ر تاکه و کاریگه‌ری له‌سه‌ر ده‌نگه‌کانی تاییه‌ت به‌ خۆی هه‌یه، به‌پیتی خواست یان سۆزی خۆی یان به‌رامبه‌ر ده‌نگ و کاریگه‌رییه ده‌روونییه‌کانی کار له‌ کاروکرده‌کانی ژیا‌نیشی ده‌کات.

ده‌نگ به‌هه‌تیه‌کی دێرینی له‌ گه‌ل ئەده‌بدا هه‌یه، له‌ ئەده‌بی زاره‌کی و نوسراویشدا؛ به‌هه‌تیه‌که‌یان به‌ ده‌نگ پوونکراده‌ته‌وه، بۆ نمونه، مروف گه‌لی کۆن، ئەگه‌ر شتیکیان بوسته‌ییه، سه‌ره‌تا وینایان ده‌کرد و ده‌نگیان به‌کارده‌هینا بۆ ئەو ویناکردنه، که‌ وهک سه‌ره‌تایه‌ک بۆ ده‌ربرینی ده‌نگه‌کان له‌وکاته‌دا پێی خۆشاله‌بوون.

له‌به‌ر ئەوه‌ی ده‌نگه‌کان به‌ دره‌یایی میژوو مانای جیاوازیان هه‌یه بۆ که‌سانی جیاوازه‌ (شاعیرانیش جیاوازه‌)، بۆیه ده‌کریت ببه‌ یه‌کێک له‌ گرنگترین لایه‌نه‌کانی روژاندنی ده‌رونی شاعیر و گرنگترین ده‌نگه‌نیشین بۆ هیمایه‌ مروف، چونکه ده‌نگ و هیمایه‌، وهک ئەوه‌ی هاتوه‌ ته‌واوکه‌ری ئەزمونه‌ مروفیه‌کان و دووباره‌ کردنه‌وه‌ی بێرکردنه‌وه‌ی خه‌لکه، بۆیه به‌کارهینانی ده‌نگه‌کان به‌ مانا ده‌مزه‌ی و ده‌مزه‌یه‌کانی تاییه‌تمه‌ندی شیعری سه‌رده‌م

و کۆن و به کارهێنانی هێما و کۆدهکان، یهکێکه له سیما دیارهکانی شیعری کۆن و هاوچهرخى ئێرانى و عه‌ره‌بى و کوردیش، هه‌ر بۆیه شاعیران؛ له ڕیگای هێما و کۆدهوه بارودۆخى خه‌لكى چه‌وساوه وینا ده‌که‌ن و له چوارشێوه‌یه‌كى (سیاسى و کۆمه‌لایه‌تیی و هونه‌ریی) به‌رنگ بیره‌کانیان ده‌که‌ به‌ وشه و وینه‌ی شیعری پێ ده‌کێشن. "رهنگ له کاره‌کاندا پۆلینی جیاوازی هه‌یه، شاعیره‌کان هه‌ندیک جار ڕوو له وینه‌ و نوێگه‌ری ده‌که‌ن و هه‌ندیک جاریش ئه‌نجامی به‌رجه‌سته‌بوونی مه‌جازی رهنگ ده‌رده‌بێن، رهنگ گرنه‌گرتن توخمی قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بى وینه‌یه، شاعیرانى ئه‌و قوتابخانه‌یه، له جیاتی ئه‌وه‌ی ڕاسته‌وخۆ گوزارشت له چه‌مه‌که‌کانی وینه و خه‌یال بکه‌ن، دین و رهنه‌گه‌کان ده‌که‌ن ڕه‌مزیکى ئه‌ده‌بى و وینه خواستراوه‌که‌ی به‌رجه‌سته ده‌کات" (سهیلا و منصور، 1392: 125) شاعیره‌کان؛ رهنگ به‌کارده‌ین بۆ دروستکردنی وشه و دواتر له وینه‌ی شیعری و گوزارشتکردن له چه‌مه‌که‌ ڕوون و جوانه‌کان، ئه‌و وینه‌یه‌ی که شاعیران له جیهانی ده‌وروبه‌ریان پێشکه‌شی ده‌که‌ن، وه‌سفی وه‌رزه‌کانی سأل و دیمه‌نه رهنه‌گه‌لایه‌یه جیاوازه‌کانی سروشت، خه‌یال و بینینیان ئاشکرا ده‌کات. پێشکه‌شکردنی وینه‌ی نوێی شه‌و و ڕۆژ، وه‌سفی وه‌رزه‌کانی سأل به‌ رهنگی وه‌رزه‌کان، جوانیه‌کی تاییه‌ت و خه‌یالای به‌ ئه‌ده‌بیاتی شیعری ده‌به‌خشیت.

له ئه‌ده‌بى شیعری کوردیدا، شاعیران رهنگ به‌شێوه‌ی به‌هیز و هه‌میشه‌ی شێوه‌ی لاواز به‌کارده‌ین، رهنه‌گه به‌ هیزه‌کان ئه‌و رهنه‌گانه‌ن که به‌ شێوه‌ی چڕ و زیاتر کاریه‌گه‌ری له‌سه‌ر ده‌رونیان هه‌یه و ئه‌م کاریه‌گه‌رییه به‌ شیعری ده‌به‌رپه‌ته‌وه سه‌ر کاغه‌ن، لاوه‌کییه‌کانیش بچ توانا و لاوازن به‌ پێی پێویستی دین و زۆرجار بۆ پڕکردنه‌وه‌ی مه‌به‌ستی شیعرن و واتا و مه‌به‌ستی ڕوون و به‌هیزیان یه‌ له‌ شیعردا.

له ئه‌ده‌بدا "رهنه‌گه‌کان، ژینگه‌ی زیندوویمان ده‌گۆرن به‌ هارمۆنی یان دژبه‌یه‌کی خۆیان، ئه‌م هارمۆنی یا کۆنتراسته‌ی رهنه‌گه‌کان له ئه‌ده‌بى کارپیکراوی کۆن و نویدا زۆر فراوانه، چونکه ئه‌ده‌ب ئاوی ته‌واوی ڕوانینی هه‌موو کومه‌لگایه‌ک و بیره‌کردنه‌وه‌ی به‌رجه‌سته ده‌کات" (فاتحی و قهرمانی، 1396: 145)، وه‌ک چۆن رهنه‌گه‌کان له کۆمه‌لگادا هه‌ن و به‌ شێوه‌یه‌کی ڕه‌مزى وینه‌یان له ئه‌ده‌بدا ده‌رده‌که‌وت، هه‌روه‌ک چۆن رهنه‌گی ره‌ش مانای بیهیوایی و تاریکی هه‌یه، سه‌وز؛ پیرۆز و ژیاپه‌روه‌رانه‌یه، سوور و زه‌رده و ئه‌وانی تریش هه‌مان ده‌لاله‌تن له ئه‌ده‌بدا و بۆ واتای خۆیان به‌کار هاتوون، نایه‌ت ئه‌وه‌ش له یاد بکریه‌ت که ئیمتیازاتی گه‌وره‌ی رهنه‌گه‌کان تام و چێژ و به‌رژه‌وه‌ندی مرۆفه له هه‌لبژاردنی دا و هه‌موو که‌سیک به‌ پێی ڕۆح و باوه‌ر و ته‌نانه‌ت ئه‌زمۆنی شه‌خسی خۆی، رهنه‌گی خۆش ده‌وێت، شاعیران له ئه‌ده‌بدا هه‌روان، ئه‌م خۆشه‌ویستیه‌ی وای نیشانه‌دات که ره‌ش له کاره‌کانیدا به‌ به‌رزترین ده‌رکه‌وتنه‌وه‌ خاوه‌نی به‌رزترین به‌کارهێنانه له ڕووی چه‌مه‌که‌وه، لای شاعیریکی تر، به‌هۆی مه‌ست بوونی به‌ عه‌شق و جه‌نگی و به‌ردوام ڕشتنی ئه‌شکی سووری چاوه‌، ئه‌شکی رهنه‌گی سوور بکه‌وێته به‌رزترین ئاستی ئه‌ده‌بیه‌وه.

بۆیه "هه‌ر کاریکى ئه‌ده‌بى نوینه‌رایه‌تی شێوازی بیره‌کردنه‌وه و دنیا بینی نوسه‌ر(شاعیر) ده‌کات، چونکه کارى ئه‌ده‌بى له‌سه‌ر قوولایی هه‌ست و سۆزی شاعیر دامه‌زراوه" (نیکوبخت و قاسم زاده، 1387: 207)، هه‌روه‌ها رهنه‌گانه‌وه‌ی که‌سایه‌تیی و ڕۆحی ده‌روونی ئه‌و ده‌بیته، له‌گه‌ل ئه‌م چه‌مه‌که‌دا، ده‌گه‌ینه ئه‌وه‌ی رهنه‌گ ده‌توانیته‌ باشترین ئامرازبێت بۆ ناسینه‌وه‌ی هه‌ست و سۆز و ڕۆح و بیره‌کردنه‌وه و پروفیشنالیه‌تی(ئاست به‌رزى) شاعیر و دیاریکردنی دنیاى بینى خۆی له ڕێی به‌کارهێنانی رهنه‌گه‌کان له شیعره‌کانیدا. هه‌روه‌ها "له ده‌قی شیعری و له ئه‌ده‌بدا، رهنه‌گه‌کان؛ رهنه‌گانه‌وه‌یه‌کی به‌هیزیان له‌سه‌ر زیندووویه‌تی و نه‌مری ده‌قی شیعری و لایه‌نی ئیستاتیکیه‌تی شیعری هه‌یه، ئه‌مه‌یش هۆکاریکه بۆ کردنه‌وه‌ی ئاسۆیه‌کی نوێ له به‌رده‌م واتای ده‌ق و داھێنان

و جوانکاری دهق" که درهفت دهرهخسینیت هتا له ئەدەبدا و لەرێگە دەقی شیعرییەوه، ئەو پەنگدانەوه دەرونییە بێنریت که له وینە پەنگراوەکە شاعیراندا هەیه.

دەلالەتەکانی رەنگی سور لە شیعری کلاسیکی کوردیدا

"سور له رووی دەروونی و میژوووییهوه به وشەى "ژیان و خوین" دەناسریت، که به (Ruh-Ira) له زمانى سانسکریتی و به لاتینی: (Rot) هاتوووه و له هەردوو زماندا؛ به مانای (خوین و ژیان) ناو دەبرین، ئەم پەنگە(رەنگی سور) زیندوووه و له هەمان کاتدا به تهواوی له چوارچۆیەى؛ رەنگی گەرم و وزەبەخش دیاریدەکریت، هەروەها نزیکه له هەموو ماناکانى: دەسەلات و خوین، هیمای ژیان، رەنگی بنچینهی... ئەم پەنگە؛ هۆکاری هەستان و سەرکەوتنه، له وینە هیماییهکاندا رەنگی سور: (هیمای ئاگر و شەهوەت و شەر و خۆشه‌ویستی)بووه" (سهیلا و منصور، 1392: 133).

لای شاعیرانی کوردیش پەنگەکان و دەلالەتەکانیان، هەریه‌که و بۆ واتا و مەبەستیک دەستیشانکراوه، بەلام له رووی سایکۆلۆجییهوه، (رەنگی سور) وهک پەنگی گەرم؛ که به‌هێزترین رەنگی و روژاندن و رەنگی هەست و سۆزه، ئەم پەنگە جیاوازی تایبەتمەندی خۆی هەیه و جیاوازه له پەنگەکانی تر...، چونکه سور؛ له هەموو پەنگەکانی تر زیاتر پەيوه‌ستیی به لایەنى سۆزدارییهوه لای شاعیرانی کورد، جگه له‌م کارییه‌ی هەروەها سور "له رووی زاستییشه‌وه خانه هەسته‌وه‌رییه‌کانی ئاوه‌زی جهسته زیاد دهکات و هۆکاره بۆ بەرزکردنەوه‌ی پەستانی خوین، روومهت وهک فۆرمیکی تۆرەیی پیشانده‌دات، بۆیه سور له‌م کرداردا وهک ئاماژه‌ی هیز و توورەبوو و سەرچاوه ئاگرینه‌کان داده‌نرین، به پشت به‌ستن به‌مه، زانایان پەنگی سور: بۆ روژاندنی جهسته و میشک و بۆ زیادکردنی سووری خوین به‌کاردینن. رەنگی سور: "رەنگی هیزه و فرمانکردنه، هەر له‌بەر ئەمه‌یه که کاتیک ده‌گه‌یه ترافیک لاییت، رەنگی سور دەمانوه‌ستینیت، ئەم پەنگه وهک پەنگی هیمایه‌ک بۆ هیزی پیاوان هەژماردەکریت که کاریگه‌رییه‌کی زۆری له‌سه‌ریان هەیه" (میرعلی، 1397: 16)، بۆیه له‌گه‌ل دەرپه‌ینه‌کانی شاعیرانی کورد، که پەيوه‌سته به ئاوه‌زی بیر و دەرونیان، وهک پەرچه‌کرداریکن له‌کاتی خۆشی و ناخۆشییه‌کانی ژیانان، که سور بووه‌ته ده‌لاقه و دەرچه‌یه‌ک که به مەبەست و دەلالەتی جوداوه وینە شیعرییه‌کانیان بگه‌یه‌نن.

له‌لایه‌کی دیکه‌وه بۆ روونکردنەوه‌ی زیاتر ده‌کریت ئەمه‌یش بخه‌ینه روو: "ئەم پەنگه که له‌گه‌ل بونیاتی له‌ش و لایه‌نی بایۆلۆجی شاعیره‌(مرۆف)، که ده‌بیته تایبەتمەندی بۆ پەرچه‌کردار، له‌لایه‌ک بۆ ون بوونی ئەو بایۆلۆجییه‌ی شاعیر، له‌لایه‌کی تریشه‌وه؛ شیوه پەشیمانیه‌ک له کردارەکانی شاعیر نیشانده‌دات" (کاوس و مصطفی، 1382: 96).

به سه‌رنجدان به‌و نمونه شیعرییه‌ی خواره‌وه، به رووی به‌وه ده‌گه‌ین، که رەنگی سور، له هەندێ باری دەرونییدا، هیزی ژیانه، له‌بەر ئەمه و اتای خۆشه‌ویستی و هەر شتیکی تر ده‌خوازیت که خۆشه‌ویستی تێداییت، یان" به واتای ئاره‌زویییه‌کی به‌هیز دیت به‌رانبەر به شته خواستراوه‌کانی دەرۆبه‌رمان، "سور؛ واته جوله، ئیراده له‌به‌رانبەر پیرۆزییه‌کان و هەموو شته خاوه شوره‌ت و قه‌دره‌کان" (سیاوشی و چیتگر، 1395: 88). ئەم پەنگه لای شاعیران، وهک مەبەست بۆ جوان دەرپه‌ین و دروستکردنی وینە‌ی جوانی شیعری به‌کارهاتوووه، هەروەها شاعیرانی کلاسیکی کوردیش، وهک هەر تاکیک به‌شیکی به هۆی سایکۆلۆجی و کاردانەوه‌ی رەنگی سور له‌سه‌ر دەرونیان، پانتاییه‌کی گه‌وه‌ره‌ی له شیعره‌کانیان داگیرکردوووه، ئەم پەنگه له سروشتی ژیانی شاعیراندا؛ هیزیکی گرنه‌گه، له‌بەر ئەوه مانای ئاره‌زوو و هەموو شیوه‌کانی ئاره‌زووی هەیه و"رەنگی

پهسه‌نايه‌تی و هيمای شادی و به‌رخودانی و جوانییه" (امینی لاری و خیراندیش، 1392: 15)، "لای عه‌ره‌به جاهلییه‌کانیش، ئەم رهنگه، نیشانه‌ی مهرگ و کوشتن بووه، هه‌روه‌ها ئەگه‌ر باس و خواستی کۆن و سه‌رده‌می پیشو و باوباپیرانی خۆیان بکردایه، ده‌یانوت: (سالی سوور)، هه‌روه‌ها بۆنی سوور، خوشترین جۆری بۆنیان بووه" (پیرانی شال و ناعمی و هاشمی، 1392: 38). لای شاعیرانی کورد: به هۆی کاریگه‌ریی ئەده‌بیاتی فارس و تورک و عه‌ره‌ب، ئەم رهنگه هه‌لگری هه‌مان چه‌مک و واتای ئەو نه‌ته‌وانه‌یه.

له ئەده‌بی کلاسیکی کوردیدا، رهنگ وهک یه‌کیک له هه‌ره توخمه نه‌زه‌ریه‌کان به‌رچاوه، ئەوه‌یه که له دروستبوونی مانا و دروستبوونی شیوه خه‌یالییه‌کان و له‌ده‌ربهرینی رپوایه‌ته خه‌یالیه‌کاندا رۆلی دیاری هه‌یه. له‌به‌ر ئەوه‌ی سنوری لیکۆلینه‌وه‌که‌مان دیاریکراوه به ده‌لاله‌ته‌کانی رهنگی سوور، بۆیه له خواره‌وه چه‌ند نمونه له واتا و مه‌به‌ستی بنچیه‌یی و خواستراوی رهنگی سوور و به‌کاره‌ینانی ئەم رهنگه جگه له واتای بنچیه‌یی و بۆ چه‌ند مه‌به‌ست و خواستیکی تر، له شیعری کلاسیکی کوردیدا ده‌خه‌ینه روو:

- به‌کاره‌ینانی سوور، له‌بری (جنیو و توورپه‌یی داخ رشتن)، له‌م شیعره‌ی (عه‌ونی)یدا، که بۆ کۆچی دوایی (ئیدریس بارزانی)وتوو، رهنگی سووری بۆ واتاو مه‌به‌ستیکی تر و دوور له مه‌به‌ستی بنجی به‌کاره‌یناوه، که گله‌یی له رۆژگار ده‌کات و به‌هۆی بیستی هه‌والی مردنی (ئیدریس بارزانی)هوه، تانه له رۆژگاره‌ده‌دات که رۆژیک نییه ئەو هه‌والیکی خوش، ئاوازیکی خوش بیته به‌رگویی:

"رۆژگار پووت سوور نه‌بی، هه‌روا به‌شت بی پوویی په‌ش

پوو په‌ش و دلگیر و په‌ست بی، هه‌ر به‌ ئازار و نه‌خۆش" (شاره‌زا، 1997: 119)

- به‌کاره‌ینانی رهنگی سوور؛ وهک سووربوون و پیداگیرکردن له‌سه‌ر خواست و داوا، وهک له‌م شیعره‌ی (صابری) له پاتکردنه‌وه‌ی (سوور)دا، سکالا له یاری ده‌کات و به شیعری ئەوه ده‌لایت: یاری دلی ئەوینی زامدارکردوو و له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا یاری پیداگیری ده‌کات و حاشای لیده‌کات:

"قه‌سدی خوینی بی گوناها‌ن بۆچ ده‌کا رۆژی هه‌زار

ده‌ست و خه‌نجه‌ر غه‌رقی خوینه و سوور به سوور حاشا ده‌کا" (صابری، 1969: 43)

یان (هیمن) له شیعری (رقی پیرۆز)دا (سوور) وهک جه‌ختکردنه‌وه و دلنیا‌بوون و وازنه‌هێنان به‌کاره‌ینیت:

"ده‌مگر، ئەمما له‌گرتوو‌خانه رقی ئەستور ترم

لیم ده‌دا، ئەمما له‌سه‌ر داوا ره‌واکه‌م سوور ترم" (ئه‌حمه‌د و ده‌شتی، 2003: 187)

- به‌کاره‌ینانی رهنگی سوور؛ وهک پیناسه‌یه‌ک بۆ رهنگاله‌یی دنیا، وهک ئەم شیعره‌ی (ئه‌حمه‌دی ئەحمه‌دی کۆر):

"نه‌قشی دنیا تو ده‌بینی، که‌سک و سوور و زه‌رد و شینی

هه‌یج نییه حق الیقینی، خانه‌خشتی سوور نه‌بی" (داشبه‌ندی، 1378: 276)

ئەم پیناسه‌ سروشتیه‌، لای زۆریک له شاعیرانی تر کراوه، (بیخود) له وه‌سفی سروشت که دیته گۆ: ئەبی کئ بیت مانای (په‌یامبه‌ری وینه‌کیش)ئاسایی، ئەو سه‌حرا و شاخ دۆلانه‌ی رهنگا‌و رهنگ و سوور و زه‌رد شین و کردوه:

" ئاخۆ چ مانیتیکه که سهحرا و شاخ و داخ

ژهنگار و زهره و سوور و سپی و سهوز و شین ئەکا " (مه‌لا که‌ریم، 1391: 22)

- به‌کارهیتانی په‌نگی سوور؛ وه‌ک گه‌رم-گه‌رمکردن-گه‌رمی، (سالم) که میوانی مه‌لیک ده‌بیت له شاری (حلله) دوا‌ی گازه‌ندی له میوان دۆستی! داوا‌ده‌کات شیشیکی سوور بینن بۆ‌ی گیانی کۆلنجی کردووه، تا به‌و شیشه‌گه‌ری دابیت و ئازاری کۆلنجی نه‌میتیت:

"شیشی سوور بینن وهرن خالیگه‌مان داخ که‌ن به‌ جووت

چوونکه ژانمانه‌ من و ئەسپم له‌به‌ر سه‌ردیی هه‌وا" (موده‌ریس و فاتیح و مه‌لا که‌ریم، 2015: 46)

- به‌کارهیتانی په‌نگی سوور؛ وه‌ک واتای شایی و خوشی: لای(سالم)، له بۆ پینچ و ده‌وورانی دنیا، باسی ئەوه ده‌کات که خودا؛ دنیای سه‌رتاخوار به‌ نزم و بیتار دروستکرد، دیویکی خوشی و شایی و دیویکی شین و ماتهم، که تیدا په‌نگی سوور، وه‌ک واتای شایی به‌کاردینی که ده‌لێت:

"خوداوه‌ند چادری دونیای به‌ دوونییه‌ت سه‌راپا کرد

بروون سوو سوور و ئایینه، ده‌روون په‌نگی عه‌زا په‌یدا" (موده‌ریس و فاتیح و مه‌لا که‌ریم، 2015: 64)

یان (سه‌ید تاهیر هاشمی)، به‌ هه‌مانشیوه‌ی (سالم)، په‌نگی سووری وه‌ک ده‌لاله‌تیک بۆ شایی و خوشی به‌کارهیتاوه:

"په‌نجی دنیا و پراحتی هه‌ر شیهی گه‌نج و مارییه

شادی و غه‌م، سوور و ماتهم وه‌ک گۆل و وه‌ک خارییه" (هاشمی، 2019)

شادی و غه‌م، سوور و ماتهم، هه‌ردوو یه‌ک واتا دینه‌وه، به‌شیوه‌یه‌ک: (شادی، سوور) به‌ واتای خوشی و شادی و (غه‌م، ماتهم)یش هه‌ر به‌واتای بنچیه‌یی خۆیان.

- به‌کارهیتانی په‌نگی سوور؛ وه‌ک په‌نگی خوین، که له‌م به‌یتیه‌ی خواره‌وه‌ی (مسته‌فا شه‌وقی)یدا، به‌ ناوی (له بۆ کوردان)ی نوسیوه؛ ئاماژه به‌ کانیه‌کی کێوی (قولقولاغی)ده‌کات له رۆژه‌لاتی سابلخ که له‌بری ئاو خوینی لیده‌چۆریت:

"ته‌ماشاکه که‌کانی قولقولاغی سوور و سووراوه

ئه‌وه گه‌رمه‌برینی کاکته چون لێره کوژرابوو" (شه‌ریفی، 1384: 32)

به‌کارهیتانی په‌نگی سوور، له‌بری خوین، پانتاییه‌کی زۆری له شیعری کلاسیکی کوردییدا، گرتووه‌ته‌وه، (ئه‌حمه‌د موختار جاف)یش، له به‌یتیه‌ شیعریکیدا، دوا‌ی گازه‌نده‌ کردن له یاره‌که‌ی گرفتاریی به‌ عه‌شقی ئه‌و، دواتر به‌ غه‌ددار و خوین ریژی عاشقان وه‌سف ده‌کات:

"گرفتارم به‌ ده‌ردی عیشقی دلدارئ که‌ واه، ئەمه‌رۆ

به‌ خوینی عاشقان دایم به‌ری پێی سوور و په‌نگینه" (ره‌سول، 2016: 148)

ئه‌م چواندنه‌ واتاییه‌ لای (عه‌ونی)یش، په‌نگی داوه‌ته‌وه و له‌م به‌یتیه‌دا (سووری)ی به‌ واتای (خوین) هیتاوه‌ته‌وه:

"ئه‌سپی خۆی با تاو بدات و بیته‌ مه‌یدانی به‌زین!

تا به‌ خوینی زامه‌وه به‌رگی سپی خۆی سوور نه‌کا" (شاره‌زا، 1997: 227)

- به کارهیتانی پهنگی سوور؛ وهک سیفەت بۆ فرمیسکی چاو، (کوردی) له م دهقهیدا، له بری ئه وهی بلیت خوین له چاوانم دهچۆریت، (سرشکی سوور)ی به کارهیتاوه:

"گه واهی لافی عیشقی تویه قوربان
سرشکی سوور و پهنگی زهردم ئه مپۆ" (موکریانی، 1387: 32)

(حهمدی)یش، له به ییتکدا، له بری فرمیسکی چاو (ئەشکی سوور) به کاردینن و چاوی یار و کاتی گریه و زاییه کهی، به ده ریای سوور دهچوینن و فرمیسکه کهیشی وهک خوین لیهاتوویی:

"دهم به دەم بۆ حالی عالەم دیتە جۆش و گریه وه
ئەشکی سوور و سویری به حری ئەحمەر و عوممانه ئەرژ" (مهولود، 2013: 32)

(دیلان)یش ئەم سرشکهی له خویدا چواندوو و کاتیک زامزه دهیه، ئه وه فرمیسکی چاوی، که چواندوو یه تی به (ئەشکی سوور) دهست و چاوی دهشوا:

"زامداره بولبول و له دهوری گول ئەکا پهقس و سهما
به کهیلی ئەشکی سوور و ئەسهف دهست و چاو ئەشۆم" (ئاگرین، 2013: 59)

- به کارهیتانی پهنگی سوور؛ به مانای بنچینهیی خۆی: وهک له م به یتهی (ئەخۆل) دا هاتوو:

"به هارم هاتوه یاران عه جەب شیرین به هاریکه
به خونچه سوور بووه سهحرا به گول سیمین عوزاریکه" (عزیز، گهردی، 1383: 70)

خونچهی سوور، مه بهستی له خونچهی گولاله سوریه، که هه م به خونچهیی و هه میش به گولی، پهنگی سووره و به تایبەت به هاران دهست و ده، که شاعیر لیره به (سهحرا) ناوی بردوو، پهنگ سووری دهکات. یا هه مان (حهمدی) خه مان مه بهستی پهنگی ده نوینیت بۆ سوور:

"سهحرا هه موو سهوز و سووره، چه شمه مه نابیی نووره
گل وهک کلی کتوی تووره، نه غمهی نه سیمی سه متوره" (مهولود، 2013: 58)

یان له شیوهی وهسفی گونای یار و گه شارهیی و سوور و په مایی و گه شی کولمی یار، (مینه جاف) پهنگی سووری به شیوهی پهنگی بنچیهیی به کارهیتاوه، که ئیزی:

"مه دحی ئەگریجەیی په شیو و چاوی مهست و پر خومار
کولمی سوور و خالی شین و له علی لیوی ئاودار" (نه ریمان، 1990: 60)

- به کارهیتانی (خه نه = حنا) له بری پهنگی سوور، به شیک له شاعیران، خه نهی دهستی یاریان به خوینی دل و فرمیسکی چاوی خویان چواندوو، که به هوی بی ده بهستی و خه می یاریانه وه تووشی هاتوون، ئه وه تا کاتیک (حه بیبه) دهست و په نجهی به خه نه سوور دهکات، (نالی) پیمان ده لیت، که دهست و په نجهی به خوینی دلی ئه و سوور کردوو، نهک خه نهیی بیت، ئه و دهست سوور کردنه ییشی شاهیندیه من (نالی) کوشتهی دهستی ئه و (حه بیبه) م:

"خه نایی کردوو په نجهی به خویناوی دلی زارم
ئه مه پهنگه شه هادهت بی که کوشتهی دهستی دلدارم" (مورده ریس و فاتح، 1976: 271)

یان لەم بەیتەى خوارەودەدا، ئەو خەنەیهى که یارەکهى، دەست و سەرى پى ڕەنگ کردوو، پى وایە که ئەو خەنە نییە، بەلکو ڕەنگى سوورى خوینى جەستەى خۆتە و داوتە بەسەرتا و لە خەمى ڕازى داستانە دلدارییەکانتە و شین ڕۆڤۆتە که ڕازت لە گەلیان هەبوو:

"خوینى سیرفە پى سەر و دەستت حەنایى کردوو"

ڕەنگى دەست و سەر نییە، ڕەنگى سەرى دەستانییە" (موردەریس و فاتح، 1976: 591)

یان (سالم) کاتیک لە سروشت و دلی خۆى دەکەوێتە موناچاتیکی عاشقانه، لەگەڵ بەرە بەیاندا دەبیتە شەر داوادیات ژوانى عەشقى لى تیک نەدات و گەریش دیت لى گەری! لەبرى ئەو سەمى ئەسپەکهى بە فرمیسكى چاوى(سالم) ڕەنگ سوور دەکات:

"سەحەر گەر بۆ شکارم دى سەحرا با مورەخخەس یم"

حەنایى کەم بە ئەشكى دیدە سەمى مەرکەبت ئەمشەو" (موردەریس و فاتح، 2015: 687)

شیعری کلاسیکی کوردی، فۆرمیکی مولەممەعی هەبوو، وەک یاسا و هەمیش وەک نیشانەى ژیری و دەسترویشتووی شاعیر بوو، که بتوانیت بە زمانیکی تیکەل لە (کوردی و فارسی و عەرەبى) شیعەر بنوسیت، بۆیە لە چەندین دەقى شیعری کلاسیکی کوردییدا، لەبرى وشەى (سوور)، بەلکو وشەى (قرمزى) فارسی بەکارهاتوو، که بە هەمانشیوە کوردییەکه بوو لە مانا خواستراوەکه، واتە هەر بۆ واتای: فرمیسكى چاو، خوینى دل، لیوی سوور... بەکار هاتوو، بۆ نمونە (نارى)، (قرمزى) بە واتای پەنجەى سوورى خویناوى بەکارهیناوه:

"پیشەى جەرگی لەبن هینام بە قوللابى موژەى"

بۆ دەکا حاشا بە پەنجەى قرمز و خوینینەوه" (فەللاح، 1383: 114)

یان لەم دوو بەیتەى خوارەودەدا، هەر یەك لە (شیخ ڕەزای تالەبانى) و (عەونى)، وشەى (قرمزى)یان بە واتای ڕەنگى سوورى لىو بەکارهیناوه:

"شیرین وەکوو خوسرەو پەسەرى هورمزه جافه"

چاو مامزه، لیو قرمزه، ئیمانسه، جافه" (پەسوول، 2009: 58)

"یارى من سەرو قەدە، ڤووى گولە، لیو قرمزییە"

چاوى باز، لەنجە کەوه، ڤهوت و ڤهوى مامزییە" (شارەزا، 1997: 48)

ئەنجام

1- ڕەنگ، ڕۆلى یەکلاکەرەوهیى لە هەلوێستى چەمکەکان و ماناکان گێراوه، ڕەنگەکان بەهایەکی هونەرییان داوه بە شاعیر، شاعیر لە ناو دەقەکانیان، بەهۆى بەکارهینانى واتای دووهمى ڕەنگەکان، که توێژینەوهکه زیاتر ڤوچوووه بۆ ڕەنگى سوور، نهینى و تیرامانى فکرى خویان بەرجەستەکردوو.

2- بەکارهینانى ڕەنگەکان، وەک هیمایەك بۆ بەردەوامى خستنه‌پووى وینه شیعرییەکان، دەردەکەوێت هەر شاعیرهو هیمما و چەمكى هاوبەش و تاییبەتیی خۆى هەیه بۆ ڕەنگەکان، بۆنمونه لای بەشیکیان؛ رهش:

بهواتای خەم و حوزن و لای هەندیکی تر سیمبولیکە بۆ نارهزایی، ڕهنگی زەرد، بۆ نهخۆشی و لای هەندیکی تر هیمایشه بۆ دابەران و ئامانجه بهدینههاتووهدکان، سهوزیش ههروهک رهمزیکى پیرۆز و دینییه و هیمایشه بۆ سهقامگیری و سووریش، له دهقی شاعیران به چهندین واتای جودا له گشت ڕهنگهکانی تر زیاتر دهردهکهوئیت و ههرجاره و بهواتایهکی دوور له واتا بنجییهکهی خۆی بهکارهاتوو، ڕهنگی سوور له شیعری کلاسیکی کوردییدا، به واتای: شای و شین، خوین، تورهی، لئوی یار، نیشانهی ئاگاداربوون و خهتەری، فرمیسی چاو، شهرم و پیدایگیری و... هاتوو، ئەم واتایانه نوینهرایهتی سایکۆلۆجی و ژیان و چالاکییه جۆراوجۆرهکانی هزری شاعیرانی کورد دهکات.

3- سروشتی ڕهنگاوڕهنگینی کوردستان، دهشتی سهوز و ئاسمانی شین و گۆلالهسووره و زهردهپهپی دهمی خۆرئاوایبوون، بوون به ماتریال و ڕهنگ له شیعری کوردی، شاعیران له م ڕووهوه تابلۆیهکی ڕهنگاوڕهنگی خهیالی دهرهوشاوهدی ڕۆحییان له سروشتهوه نهخشاندوو به وشه.

4- چه مکه جیاوازهکانی ڕهنگ و مانای ڕهنگ له دهقه ئهدهبییهکان، ئاماژهی دنیا بینی و ڕوانینی جوداخوارییهی شاعیره بۆ ڕهنگ، و ههروهها توانای شاعیره له بهکارهینانی ئەم فۆرمه زمانیییه بۆ مهبهستی خۆی.

5- له شیعره کلاسیکییهکان و ئەو نمونانهی بهکارهاتوون، هیچ کات ڕهنگ به نهزانی و لهخۆوه بهکارنههاتوو، وشه (سوور)؛ هاوشان لهگهڵ وشهکانی تر، مانا و پیکهاتهی شیعریین و نوینهرایهتی ئەو دهقه کلاسیکییه دهکن، که بهخۆی و واتا خوازهیییهکهیهوه بوون به سهراچاوهی وینهی شاعیران، که شاعیران زۆر به وردی و مهبهستهوه، له بهری ڕهنگی سوور (ئەشکی چاو) له بهری ناوهینانی راستهوخۆی ڕهنگی سوور، (خهنه) ڕهنگ سووریان بهکارهیناوه، له بهری ڕهنگی سوور، شهرم و تورهی و... بهکارهیناوه، که دواچار بۆ دروستکردنی ئەو وینهیه هونهرییهیان بووه، که مهبهستیان بووه.

6- له سایکۆلۆجی تاک و کۆمه لگهیشدا، ڕهنگهکان لیکهوتەهێ ژیانی شاعیران، ئەو بارودۆخهی ژیانی شاعیرانی پیدا تپهر دهبیته، وهکچۆن له ناوهڕۆکی شیعرهکانیدا ڕهنگ دهواتهوه، هاوکات به هۆی لایهنی دهروونی شاعیرهوه، له یهکیکهوه بۆ یهکیکی تر، رادهو مامه لهکردن به ڕهنگهوه دهگۆریت، بۆنمونه، ڕهنگاوڕهنگ بینینی دنیا، لای (مینه جاف) زیاتر له پیشاندانی سهوز و سوور و شینی دهشت و دهردایه، وهک له (سالم) که بۆ گهلیک مهبهستی تری وهک (سرشکی چاو، خوین، شای...)، چونکه مینه جاف، له ژیانیکی میری و خۆشخوانییدا بووه وهک له سالم که دهورانی زهمان گهلیک شوین گۆرکی و خهمی پیدوا.

7- ڕهنگهکان ڕۆلی گرنگ له ویناکردن و گه یاندنی چه مکهکان له ئەدهبی شیعرییدا دهگێرن، شاعیران له ڕیگهی بهکارهینانی ڕهنگهکانهوه، ڕیگهیان بۆ خۆیان خوشکرد، ههتا دهلالهتی جیاواز و مهبهستی خهیالی و وینهی ڕهنگاوڕهنگ بهرجهسته بکن له دهقه شیعرییهکانیادا.

سهراچاوهکان

قورئانی پیرۆز

کوردی

1. ئەحمەدی شەریفی. (1384). بەشیک لە بەرھەمەکانی دوکتور مستەفا شەوقی قازی زادە. مەھاباد: چاپخانەی لەیزێر مەھاباد (چاپی یەکەم).
2. بەدران ، ئەحمەد؛ عوسمان، دەشتی؛. (2003). *بارگەیی یاران-سەرچەمی شیعری ھێمن*. ھەولێر: چاپخانەی وەزارەتی پەرۆردە (چاپی یەکەم).
3. ژوان ، عبدالسلام عزیز، یوسف، علی محمد؛. (2019). دەلالەتەکانی رەنگ لە دەقە شیعرییەکانی (مستەفا بەگی کوردی)دا. *گۆڤاری زانستە مەرفایەتیەکانی زانکۆی گەرمیان*، 114-132.
4. شیخ عبدالرحمن شیخ نجم الدین (صابری). (1969). *دیوانی صابری*. کەرکوک: چاپخانەی شارەوای کەرکوک (چاپی یەکەم).
5. عزیز ، گەردی؛. (1383). *رەبەری کێشی شیعری کلاسیکی کوردی*. پیرانشەر: انتشارات سامرند.
6. عەبدوللا خدر مەولود. (2013). *دیوانی حەمدی*. ھەولێر: چاپخانەی رۆژھەلاتی ھەولێر (چاپی پینجەم).
7. عەبدوللا ئاگرین. (2013). *دیوانی شیعری محەمەد سەڵح دیلان*. ھەولێر: چاپخانەی چوارچرا (چاپی دووھ)
8. عەزیز محەمەدپور (دەشەندی). (1378). *دیوان و شەرحی حالی شیخ ئەحمەدی کۆری موکریانی*. تاران: چاپخانەی پەیام (چاپی یەکەم).
9. عەزەدین مستەفا رەسول. (2016). *دیوانی ئەحمەد موختار جاف*. تاران: چاپخانەی تاران-پەنجەرە.
10. کاکەیی فەللاح. (1383). *دیوانی ناری*. سنەدج: انتشارات کردستان (چاپی یەکەم).
11. کەریم شارەزا. (1997). *دیوانی عەونی*. ھەولێر: چاپخانەی پەرۆردە (چاپی یەکەم).
12. گیوی موکریانی. (1387). *دیوانی کوردی (مستەفا بەگی ساحتیقیران)*. چاپی یەکەم.
13. لوقمان رەئووف. (2017). *سیمۆلۆژیای رەنگ لە شیعری شێرکۆ بیکەسدا: دیوانی رەنگدان بە نمونە*. *مجلة جامعة التنمية البشرية*، 453-482.
14. محەمەد ئەحمەد سەعید (کەساس جەباری). (2016). *شیکاری دەق*. چاپخانەی (تەژنە).
15. محەمەدی مەلا کەریم. (1391). *دیوانی بیخورد*. سنە: انتشارات کردستان (چاپی دووھم).
16. محەمەد تەقی ھاشمی. (31 7, 2019). *سەید محەمەد تاهیری ھاشمی (1914-1991)*. تم الاسترداد من کوردستانی نوێ: <https://knwe.org/?p=46573>
17. مدرس مەلا عبدالکریم، و عبدالکریم فاتح. (1976). *دیوانی نالی*. بەغداد.
18. مصطفی نەریمان. (1990). *دیوانی مینە جاف*. بەغداد: مطبعة الجاحظ.
19. 38- *حەمە، نوری عمر کاکێ*؛. (ژمارە (54) نیسانی 2018). بەرگ و رەنگ لە شیعری مەحویدا.
20. *گۆڤاری زانکۆی سلیمانی / بەشی (B) زانستە مەرفایەتیەکان*، 13-34.
20. مدرس مەلا عبدالکریم، و عبدالکریم فاتح. (2015). *دیوانی سالم، عەبدوڕحمان بەگی ساحتیقیران*. سلیمانی: بەگی ژین (بەرگی یەکەم).

عەرەبی

1. طالب غالب الاسدي محمد. (العدد(4) لسنة2006). العلامة اللونية دراسة في توظيف اللون و الدلالاته في تشكيل المشهد الشعري في شعر مظفر الواب. مجلة اداب البصرة، 32-66.
2. عبدالستار عطا الله ايمان. (العدد (95) لسنة2020). سيمياء اللون في العروض الفنتازيية لمسرح للطفل. مجلة الأكاديمي، 71-86.
3. على، پيرانى شال؛ زهرة، ناعمى؛ خديجة هاشمى؛. (العدد(12) شتاء 2013/1392). نقد اللون الاحمر و الاخضر و دراستها في اشعار ازك الملائكة. اضاءات نقدية(فصيلة محكمة)، 33-52.
4. كاظم محمد الطائي جابر. (العدد(50) الجزء(2)). دلالات اللون في رياض الآطفال. مجلة الكلية الاسلامية الجامعة، 601-617.
5. لؤي، نجم جرجيس امين؛. (العدد الخامس والسبعون 2008). دلالات اللون في المنجزات الخطية والزخرفية. مجلة ديالى، 608-634.
6. محمد عبدالسيد سليمان. (العدد الخامس والعشرون 2016). دلالة اللون فس نهج البلاغة_اللون الابيض والاسود أنموذجا. مجلة كلية تربية، 159-192.
7. وسام، محمد منشد الهاللي؛. (المجلد الثاني عشر: العدد، 2019). اللون ودلالاته قي مجموعة(عبرالحائط في المرأة)لحسب الشيخ جعفر. مجلة القادسيهه للعلوم الانسانية، 1-12.

فارسی

1. حسن لی کاوس، و صدیقی مصطفی. (شماره(13) بهار 1382). تحلیل رنگ در سروده های سهراب سپهری(علمی-پژوهشی). نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی، 96.
2. سهیلا، حسینی؛ احمد، منصور رضی؛. (شماره (74) بهار1392). نقد زیبایی شناختی رنگ در شعر فرزانه خجندی شاعر رنگ. فصلنامه زبان و ادبیات فارسی، 120-143.
3. شبنم، فاتحی؛ علی، قهرمانی؛. (شماره(35) بهار 1396). کارکرد عنصر رنگ در مثنوی مولوی. فصلنامه بهارستان، 141-166.
4. صابره، سیاوشی؛ محمد، خسروی چیتگر؛. (شماره(37) بهار 1395). جایگاه نمادین رنگ در ادبیات پایداری در اشعار قیصر امین پور و محمود درویش. مطالعات ادبیات تطبیقی، 88.
5. عبدالله حسن زاده میرعلی. (شماره (5)، تابستان 1397). نقد روانکاوانه عنصر رنگ در اشعار فریدون مشیری. رخسار زبان، 16.
6. ناصر، نیکوبخت؛ سید علی، قاسم زاده؛. (شماره (8) پاییز و زمستان 1387). سمبولیسم نور و رنگ در عرفان- اسلامی. مطالعات عرفانی، 185-215.
7. لایلا، امینی لاری؛ سید، مهدی خیراندیش؛. (شماره (9) پاییز و زمستان 1392). جلوه های نمادین رنگ در ادب عرفانی. دوفصلنامه علمی-پژوهشی ادبیات عرفانی دانشگاه الزهرا، 7-42.